

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/75/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010372
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4620010372.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému W.. W. O. a spol., pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s použitím § 138 písmeno h/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného W. E. a o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 19.07.2021, sp. zn. 1T/75/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12. mája 2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, písmeno f/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch vo vzťahu k obžalovanému W.. W. O. a k obžalovanému W. E. a vo výroku o náhrade škody ohľadne obžalovaného W. E.
a

podľa § 324 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody aj ohľadne obžalovaného W.. W. O..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

o d s u d z u j ú

1/ T.
W.. W. V i d l i č k a , narodený XX.XX.XXXX v B.,
trvale bytom B., V. XXXX/XX,
na slobode,

2/ T.
W. Z v a l a , narodený XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom K. T. 9,
na slobode,

Obžalovaný W.. W. O.

Podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek činnosť spojenú s poradenstvom, s riadením a koordináciou prác pri výrobe a preprave oceľových konštrukcií na 1 (jeden) rok.

Obžalovaný W. E.

Podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať prácu na vysokozdvížnom vozíku na 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo dňa 19.07.2021, sp. zn. 1T/75/2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaných W. O. a W. E. vinnými zo spáchania prečinu usmrtienia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s použitím § 138 písmeno h/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 24.10.2018 približne o 09.50 hodine v Topoľčanoch, v areáli spoločnosti D. s.r.o., na ul. B. kalváriou X/XXXX, v jej skladových priestoroch, obžalovaný W. O., na základe zmluvy o vykonaní prác ako poskytovateľ poradcovskej, riadiacej a organizačnej činnosti pri výrobe oceľových konštrukcií a v tom čase v pozícii majster spoločnosti D. s.r.o., riadil a koordinoval prevoz kovovej konštrukcie horskej dráhy s hmotnosťou 2 645 kg, s dĺžkou 10344 mm, šírkou 900 mm, výškou 2085 mm, a to vysokozdvížnym vozíkom zn. Z., typ AS 50 14 40NP so zdvíhacími lyžinami na boku, ktorý ako vodič riadil a obsluhoval spoluobžalovaný E., zamestnanec spoločnosti D. s.r.o., obaja riadne oboznámení s všeobecne záväznými právnymi predpismi a ostatnými predpismi, na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, kde obžalovaný E. kovovú konštrukciu horskej dráhy približne v strede konštrukcie podobral lyžinami vysokozdvížneho vozíka bez použitia opory bremena a bez toho, aby boli vidlice zasunuté pod bremeno až na doraz a bez akéhokoľvek zaistenia proti jeho zosunutiu pri preprave, a týmto spôsobom ju prepravoval po hale, pričom s vysokozdvížnym vozíkom s naloženým bremenom zostal napokon stáť v bráne haly tak, že polovica vozíka bola vo vnútri haly a druhá polovica vozíka vonku, kde zamestnanci spoločnosti D. s.r.o. G. B. a V. Z. mali namontovať pod zdvihnutú kovovú konštrukciu horskej dráhy konzolu v tvare písmena „H“, obžalovaný W. O. prítomný na mieste však toleroval nebezpečný výkon ich práce a teda zakázanú prácu pod zdvihnutým bremenom a spoluobžalovaný E. neodmietol nadvihnúť konštrukciu časti horskej dráhy, hoci vedel, že sa pod ňou bude pracovať, pričom v dôsledku toho, že prepravovaná konštrukcia horskej dráhy nebola na lyžinách vysokozdvížneho vozíka žiadnym spôsobom zabezpečená proti zosunutiu, navyše lyžiny v krajných polohách neboli zaťažené rovnomerne, ale každá lyžina bola zaťažená inou hmotnosťou od konštrukcie horskej dráhy, došlo k uvoľneniu kovovej konštrukcie horskej dráhy a k jej následnému zosunutiu z lyžín vysokozdvížneho vozíka na podlahu práve v čase, keď sa v jej blízkosti nachádzal V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., 1. mája XXX/XX, ktorého konštrukcia pritlačila o podlahu, pričom V. Z. utrpel drvivé poranenie panvy s rozlámaním panvových kostí, porušenie spojenia medzi krížovou kosťou a bedrovými kosťami, zmliaždenie mäkkých tkanív (tepien, žíl) v oblasti panvy, so vznikom zakrvácania do okolia a ischemické (nedokysličené), poškodenie ľavej dolnej končatiny, čím mu bol spôsobený

protrahovaný úrazovo-krvácavý šok v dôsledku drvivého poranenia panvy, na následky ktorého V. Z. dňa 26.10.2018 o 04.35 hodine vo Fakultnej nemocnici I. zomrel,

obžalovaný O. porušil ustanovenie § 6 odsek 8, § 9 odsek 1 písmeno a), § 12 odsek 1 Zákona NR SR č. 124/2006 Zbierky zákonov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 146 odsek 2 zákona NR SR č. 311/2001 Zbierky zákonov / Zákonník práce/,

obžalovaný W. E. ako vodič vysokozdvížneho vozíka porušil povinnosť uvedenú v § 12 odsek 2 písmeno a) Zákona NR SR č. 124/2006 Zbierky zákonov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako aj ustanovenie § 229 odsek 1 Vyhlášky Slovenského úradu bezpečnosti práce č. 59/1982 Zb., ktorou sa určujú základné požiadavky na zaistenie bezpečnosti práce a technických zariadení a STN ISO3691-Amd 1 Motorové vozíky, Bezpečnostné predpisy.

Za tento trestný čin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovaným podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, u každého z nich za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, za nezistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona obžalovaným výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona im určil skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa poškodených: M. poisťovňu so sídlom Z., O. zdravotnú poisťovňu so sídlom Z., S. Z., V. Z., F. G., G. J. Z. s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku (voči všetkým jeho výrokom) podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný W. E. a voči výroku o treste v neprospech oboch obžalovaných podal v zákonnej lehote odvolanie aj okresný prokurátor.

Obžalovaný W. E. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu W.. B. W. namietal:

Skutkový stav s tým, že:

na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní nebolo preukázané, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobe, príp. v skutkovej vete napádaného rozsudku. Skutkový stav v prejednáwanej veci nebol zo strany konajúceho súdu náležite a v súlade so zákonom zistený, a teda v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku, t.j. nebol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie konajúceho súdu.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku ako prečinu usmrtienia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písmeno h/ Trestného zákona vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní ako ani v prípravnom konaní neposkytuje dostatočný dôkaz o tom, že by mal z nedbanlivosti spôsobiť smrť poškodeného, a to závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti, vyplývajúcej z môjho zamestnania, postavenia, funkcie alebo uloženej mi podľa zákona.

Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, tak na základe pokynov zamestnávateľa, ktoré mu udelil prostredníctvom nadriadeného vykonal to, že na vysokozdvížny vozík naložil konštrukciu horskej dráhy, ktorej stabilita naloženia bola následne odskúšaná manuálne (skúšali to obžalovaný O. a svedok B.) a stabilitu naloženia monitoroval aj automaticky systém vo vysokozdvížnom vozíku, kde sa nachádza kontrolka stability naloženého bremena. Konštrukcia bola na lyžiny vysokozdvížneho vozíka naložená na protišmykový papier. S konštrukciou naloženou na vysokozdvížnom vozíku následne vyšiel von z objektu, ale keďže svedok B. povedal, že asi bude pršať, tak s vysokozdvížnym vozíkom zacúval naspäť do haly. Tu vysokozdvížny vozík vypol a čakal na ďalšie pokyny. S dráhou sa v danom čase nijak nemanipulovalo a čakalo sa, kým budú na druhom vysokozdvížnom vozíku privezené podporné „kozy“, na ktoré sa dráha stabilne uloží a svedok B. bude môcť na konštrukciu dráhy namontovať prepravnú konzolu. Bez zabezpečenia dráhy predmetnými „kozami“ sa na dráhe nevykonávali žiadne práce a ani sa vykonávať nemali. Sedel vo vypnutom vysokozdvížnom vozíku a nijak s ním ako ani s bremenom nemanipuloval. Podľa

svedeckej výpovede svedka Paláka on tiež čakal na to, kedy budú na druhom vysokozdvížnom vozíku prinesené podporné kozy a zatiaľ si len obzeral, ako bude montáž vykonávať, ale žiadnu prácu na dráhe nevykonával. Na druhej strane poškodený Z. sa vykonávania prác na montáži prepravnej konzoly nemal nijak zúčastňovať, on mal zo strany vedúceho - svedka W. nariadenú inú prácu (triedenie podložiek), a to na inom pracovisku v úplne inom objekte ako bola dráha umiestnená. V čase pádu dráhy ani len nevedel, že poškodený Z. prišiel do tohto objektu. On musel prísť zo zadnej strany objektu, kam on nemal z vysokozdvížneho vozíku výhľad. Po páde dráhy na pokyn obž. O. dráhu nadvihol, aby spod nej mohol svedok B. vytiahnuť poškodeného Z..

Vyššie uvedený priebeh skutku potvrdzuje aj vykonané dokazovanie. Svedok B. na hlavnom pojednávaní dňa 7.4.2021 potvrdil, že skúšal stabilitu naloženia dráhy (manuálne), potvrdil, že na lyžiny sa dala (protišmyková) guma. Ďalej svedok potvrdil, že v rámci práce čakal, kedy druhý vodičkar prinesie podpery (kozy) a až potom ako sa dráha uloží na podpery, tak mal začať s vykonávaním práce na montáži prepravnej konzoly. Rovnako svedok potvrdil, že v čase, keď dráha spadla nevykonával na dráhe žiadne práce, ale len si obzeral, ako sa to bude robiť (potom, čo sa dráha osadí na podpery).

Obžalovaný O. vo svojom výsluchu potvrdil, že stabilitu naloženia bremena na vysokozdvížnom vozíku kontroluje aj automatický systém vo vozíku, je tam na to kontrolka. Ďalej potvrdil aj to, že poškodený Z. sa na danom mieste - v danom objekte nemal zdržiavať, keďže mal určenú inú prácu na úplne inom pracovisku. To, že poškodený Z. sa v danom objekte nemal vôbec zdržiavať potvrdili aj svedok B. a svedok W..

Ďalší svedok, konkrétne svedok N. potvrdil, že ráno v daný deň (24.10.2018) naviezol do objektu podpery, ktoré mali byť použité pri montáži konštrukcie dráhy.

Obdobne ako znalecký posudok R.. N., H.. vadami trpí aj znalecký posudok č. 17/2018 doc. R.. M., B.. znalca z odboru bezpečnosti a ochrany zdravia práci zo dňa 30.11.2018. Aj v tomto prípade znalec pracoval len s prvotnými výpoveďami dotknutých osôb (obž. E., obž. O. a svedka B.), ktoré tieto osoby vykonali v rámci konania pred vznesením obvinenia a nijak nezohľadnil skutočnosti, ktoré tieto osoby uviedli po vznesení obvinenia, kde v rámci svojich výsluchov aj za prítomnosti obhajcov obžalovaných mnohé informácie spresnili a doplnili, čo má určite nezanedbateľný význam pre riadne zistenie skutkového stavu, ako aj pre vypracovanie znaleckého posudku týmto znalcom.

K obom znaleckým posudkom teda treba uviesť, že tieto boli vypracované len v rámci konania pred vznesením obvinenia, pričom vychádzali z výsluchov dotknutých osôb, ktoré tieto vykonali predtým ako bolo obž. O. a obž. E. vznesené obvinenie. Ich prvotné výsluchy boli realizované bez toho, aby v rámci nich bolo zabezpečené ich právo na právnu pomoc/obhajobu. Následne potom ako už obžalovaní mali svojich obhajcov svoje výpovede spresnili a doplnili, čo však znalci pribratí do konania nijak v rámci svojich znaleckých posudkov nezohľadnili, keďže tieto výpovede nemali ani len k dispozícii. V tomto smere je potrebné uviesť, že oba znalecké posudky, ale najmä znalecký posudok R.. N., trpia zásadnými vadami, pre ktoré neobstoja. Znalecký posudok R.. N. bol vypracovaný ku dňu, ktorý nasledoval takmer 1 rok po skutku, obhliadku miesta skutku znalec vykonával presne jeden rok po skutku, znalec nikdy nemal možnosť obhliadnuť vysokozdvížny vozík až 1 rok po skutku, znalec vychádzal aj z vyjadrení, ktoré nie sú obsiahnuté v súdnom spise, ani v jeho znaleckom posudku, znalec priložil k posudku fotografie, ku ktorých pôvodu sa na hlavnom pojednávaní nevedel vyjadriť, posudok v mnohom vychádza z domnienok znalca, a nie z preukázaných faktov (rozмеры a ťažisko konštrukcie, technický stav vysokozdvížneho vozíka, vysunutie a poloha lyžín vysokozdvížneho vozíka, použitie protišmykového papiera/gumy na lyžinách vysokozdvížneho vozíka, poveternostné podmienky, celkové rozmery bremena a vozíka vo vzťahu k rozmerom brány objektu,...). Za danej situácie považujem oba znalecké posudky za nezákonné a nepoužiteľné v trestnom konaní, a to najmä s ohľadom na štádium trestného konania (konanie pred vznesením obvinenia), v ktorom boli vypracované, zohľadnené dôkazy pri ich vypracovaní (len výpovede pred vznesením obvinenia), zohľadnenie nepreukázaných tvrdení a domnienok,...

Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že skutkový stav v danom prípade nebol konajúcim súdom zistený v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku, t.j. bez dôvodných pochybností v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie súdu. Doposiaľ v konaní nebolo ustálené, akým presným spôsobom došlo k pádu konštrukcie horskej dráhy z vysokozdvížneho vozíka, dokonca nebolo ani vylúčené, že táto dráha mohla byť z lyžín vysokozdvížneho vozíka manuálne strhnutá, čomu by zodpovedala aj poloha dráhy zachytená na fotografiách zhotovených pri obhliadke miesta činu. Je zrejmé, že poškodený sa ani len nemal nachádzať v objekte, kde prebiehala manipulácia s horskou dráhou, keďže mal určenú pracovnú činnosť na inom pracovisku v úplne inom objekte a v súvislosti s

manipuláciou s dráhou nemal uložené svojim vedúcim zamestnancom žiadne povinnosti, na mieste sa nachádzal svojvoľne, bol riadne oboznámený s predpismi na úseku BOZP a mal kurz viazača bremien, príp. aj oprávnenie na obsluhu vysokozdvížneho vozíka, a teda samotný poškodený v prípade, ak sa už nachádzal v danom objekte si bol vedomý, akým spôsobom sa má v danej situácii správať a ako sa chrániť pred pracovným úrazom, čím je dané jeho výrazné spoluzavinenie na vzniknutej situácii. Rozhodujúce je aj to, že som sedel na vypnutom vysokozdvížnom vozíku, s bremenom, ani s vozíkom nijak nemanipuloval (v čase pádu bremena), čakal na pokyny vedúceho zamestnanca, v danom čase sa na dráhe nemalo nijak pracovať a nepracovalo sa na nej, keďže sa čakalo na podpery, na ktoré by sa dráha stabilne osadila a následne by bola namontovaná prepravná konzola, pričom tieto podpery mali byť privezené druhým vysokozdvížnym vozíkom. Za danej situácie úrazu poškodeného Z. nevedel nijak zabrániť, a to navyše v situácii, keď ani len nevedel, že on na toto miesto svojvoľne prišiel, keďže na prácu na montáži prepravnej konzoly nebol vedúcim zamestnancom určený. Za takýchto závažných pochybností o priebehu skutku je namieste aj aplikácia všeobecnej platnej zásady trestného konania „in dubio pro reo.“

Právny stav stým, že:

na základe vyššie uvedeného z jeho strany nemohlo ani dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty a k spáchaniu prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v spojení s ustanovením § 138 písmeno h/ Trestného zákona. Žiadnej osobe (ani poškodenému Z.) nespôsobil žiadnym konaním ako ani opomenutím konania smrť, neporušil s žiadnu povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, postavenia, funkcie alebo uloženej mu podľa zákona, riadne si plnil pokyny zamestnávateľa (vedúceho pracovníka), sedel vo vypnutom vysokozdvížnom vozíku, nemanipuloval so žiadnym bremenom ani s vysokozdvížnym vozíkom, čakal na podpery, na ktoré sa mala osadiť dráha až následne po jej osadení na podpery sa malo začať s montážou prepravnej konzoly, pričom vôbec nevedel, že v danom objekte je aj poškodený Z., ktorý sa tam nachádzal svojvoľne, keďže mal určené vedúcim zamestnancom iné pracovné úlohy (triedenie podložíek) na úplne inom pracovisku v inom objekte. Žiadne jeho konanie teda nemohlo byť v príčinnej súvislosti so smrťou poškodeného Z., a teda z jeho strany nedošlo a ani nemohlo prísť k naplneniu skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v spojení s ustanovením § 138 písmeno h/ Trestného zákona.

V posudzovanom prípade nie je ani len naplnený ďalší znak skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v spojení s ustanovením § 138 písmeno h/ Trestného zákona, a to naplnenie (ani len) nedbanlivostnej formy zavinenia. V jeho konaní nemožno vidieť žiadne zavinenie vo vzťahu k následku smrti poškodeného Z.. Uvedený následok spôsobiť nechcel a ani nevedel a nemohol vedieť, že takýto následok môže nastať, keďže len sedel vo vypnutom vysokozdvížnom vozíku, čakal na pokyny vedúceho zamestnanca, pričom na bremene sa nijak nepracovalo, nikto sa pod ním nemal zdržiavať, keďže sa čakalo na podperné „kozy“, na ktoré by sa konštrukcia pred montážou prepravnej konzoly pevne a stabilne osadila, zamestnanec - svedok B., ktorý mal konzolu namontovať v danom čase na jej montáži tiež nepracoval, ale čakal na podpery, poškodený Z. sa v objekte nemal vôbec nachádzať a nachádzal sa tam svojvoľne, pričom o jeho prítomnosti som ja ani len nevedel, všetci zúčastnení boli preškolení o BOZP, mali preukazy viazačov bremien, príp. aj preukazy na obsluhu vysokozdvížneho vozíka alebo preukazy žeriavnikov. V uvedenom smere nemožno hovoriť ani len o nedbanlivostnom zavinení podľa ustanovenia § 16 Trestného zákona, a teda z jeho strany ani v tomto smere nie je naplnená skutková podstata prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v spojení s ustanovením § 138 písmeno h/ Trestného zákona, a to v súvislosti s naplnením subjektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Poukázal na všeobecne platnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“. V tomto prípade (ako je to aj uvedené vyššie v tomto podaní) z vykonaného dokazovania vyplynuli vo veci závažné pochybnosti ohľadom priebehu a spôsobu „spáchania“ skutku (spôsob pádu bremena, prípadne jeho manuálne strhnutie), zavinenia „páchatela“, zákonnosti vykonaného dokazovania (znalecké posudky R.. N. a R.. M.), porušenie zákonných alebo zamestnaneckých povinností z mojej strany,... . A teda dôvodné pochybnosti sú dané v smere skutkového stavu, ako aj v smere právnej kvalifikácie skutku a naplnenia znakov skutkovej podstaty dotknutého trestného činu. Pri existencii tak závažných pochybností je potom plne namieste aplikácia zásady „in dubio pro reo“ a jeho oslobodenie spod obžaloby v celom rozsahu.

Rovnako aj na tomto mieste namietal aj nezákonnosť a nepoužiteľnosť znaleckých posudkov R.. N. a R.. M., vypracovaných v tomto konaní. K oboj znaleckým posudkom treba uviesť, že tieto boli vypracované (len) v rámci konania pred vznesením obvinenia, pričom vychádzali z výsluchov dotknutých osôb, ktoré tieto vykonali predtým ako bolo obžalovaným vznesené obvinenie. Ich prvotné výsluchy boli realizované bez toho, aby v rámci nich bolo zabezpečené ich právo na právnu pomoc/obhajobu. Následne potom ako už obžalovaní mali svojich obhajcov svoje výpovede spresnili a doplnili, čo však znalci pribratí do konania nijak v rámci svojich znaleckých posudkov nezohľadnili, keďže tieto výpovede nemali k dispozícii. V tomto smere je potrebné uviesť, že oba znalecké posudky trpia zásadnými vadami, pre ktoré neobstoja. Navyše znalecký posudok R.. N. bol vypracovaný ku dňu, ktorý nasledoval takmer rok po skutku, obhliadku miesta skutku znalec vykonal presne jeden rok po skutku, znalec nikdy nemal možnosť obhliadnuť konštrukciu horskej dráhy, ktorej pádom došlo k usmrteniu poškodeného Z., znalec obhliadol vysokozdvížný vozík až 1 rok po skutku, znalec vychádzal aj z vyjadrení, ktoré nie sú obsiahnuté v súdnom spise, ani v jeho znaleckom posudku, znalec priložil k posudku fotografie, ku ktorých pôvodu sa na hlavnom pojednávaní nevedel vyjadriť, posudok v mnohom vychádza z domniek znalca, a nie z preukázaných faktov (rozmer a ťažisko konštrukcie, technický stav vysokozdvížného vozíka, vysunutie a poloha lyžín vysokozdvížného vozíka, použitie protišmykového papiera/gumy na lyžinách vysokozdvížného vozíka, poveternostné podmienky, celkové rozmery bremena a vozíka vo vzťahu k rozmerom brány objektu...). Za danej situácie považujem oba znalecké posudky za nezákonné a nepoužiteľné v trestnom konaní, a to najmä s ohľadom na štádium trestného konania (konanie pred vznesením obvinenia), v ktorom boli vypracované, zohľadnené dôkazy pri vypracovaní (výpovede pred vznesením obvinenia), zohľadnenie nepreukázaných tvrdení a domniek (rozmery a ťažisko konštrukcie, technický stav vysokozdvížného vozíka, vysunutie a poloha lyžín vysokozdvížného vozíka, použitie protišmykového papiera/gumy na lyžinách vysokozdvížného vozíka, poveternostné podmienky, celkové rozmery bremena a vozíka vo vzťahu k rozmerom brány objektu,...)...

Vzhľadom na vyššie uvedené potom konajúci súd tiež dôsledne nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 odsek 7, odsek 10, odsek 12 Trestného poriadku, keď nezistil skutkový stav veci bez dôvodných pochybností a pri hodnotení dôkazov nezvážil všetky vyššie uvedené rozhodujúce okolnosti, ktoré v priebehu dokazovania vyšli najavo. V danom smere je postup ako aj napádaný rozsudok súdu arbitráry a nesprávny.

Vady konania s tým, že:

konajúci súd nedostatočne zistil skutkový stav veci - v rozpore s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku nezistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Konajúci súd vec nesprávne právne posúdil - v rozpore s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku pri hodnotení dôkazov nezvážil všetky relevantné a rozhodujúce okolnosti daného prípadu a ich preukázanie.

Konajúci súd nevykonal hodnotenie dokazovania v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku a to najmä v súvislosti s hodnotením dokázaných skutočností a v súvislosti s aplikáciou zásady „in dubio pro reo“.

Konajúci súd vychádzal aj z dôkazov, ktoré v rozpore s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku neboli vykonané zákonným spôsobom, a to vo vzťahu k znaleckým posudkom R.. N. a R.. M..

Na základe vyššie uvedeného konajúci súd postupoval arbitrárne, porušil jeho právo obžalovaného na spravodlivý súdny proces a právo na obhajobu, a to aj na základe nesprávnej interpretácie vykonaného dokazovania, vyššie popísanými vadami v rámci konania,...

Odôvodnenie rozsudku stým, že:

odôvodnenie napádaného rozsudku trpí tiež vadami, a to v tom smere, že rozsudok nie je náležite v súlade so zákonom odôvodnený. Odôvodnenie rozsudku nedostatočne uvádza skutočnosti, ktoré vzal súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Napádaný rozsudok teda nie je náležite odôvodnený v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku a odôvodnenie napádaného rozsudku nenapĺňa tiež požiadavku presvedčivosti rozhodnutia, resp. jeho odôvodnenia.

Na základe vyššie uvedeného, konajúci súd:

- rozhodol napadnutým rozsudkom bez toho, aby mal náležite zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností,
- rozhodol o skutku a o právnej kvalifikácii skutku bez toho, aby bolo preukázané neplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty dotknutého trestného činu,
- rozsudok je nedostatočne odôvodnený,
- konajúci súd rozhodol v rozpore s vykonaným dokazovaním,
- konajúci súd sa riadne nevyrovnal s obhajobou obžalovaného,
- bolo porušené právo obžalovaného na spravodlivý súdny proces a právo na obhajobu,
- konajúci súd nerešpektoval zásadu „in dubio pro reo“,
- konajúci súd vychádzal aj z dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom (nezákonné dôkazy),
- konajúci súd nepostupoval riadne v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku pri hodnotení dôkazov,
- rozsudok ako aj postup konajúceho súdu nesú znaky arbitrárnosti.

Napádaný rozsudok neobstojí a sú dané zákonné dôvody na jeho zrušenie, a to pre:

- podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, a to v smere riadneho ustálenia skutkového stavu v smere naplnenia/nenaplnenia skutkovej podstaty dotknutého trestného činu (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku),
- chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a to pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení súdu v smere naplnenia obligatórnych znakov skutkovej podstaty dotknutého trestného činu (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku),
- pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku),
- to, že boli napadnutým rozsudkom porušené ustanovenia Trestného zákona, a to najmä pre porušenie ustanovení § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, § 138 písmeno h/ Trestného zákona, § 16 Trestného zákona (§ 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku),
- to, že uložený trest je neprimeraný, keďže v zmysle vyššie uvedeného nemal mu byť ako obžalovanému ukladaný žiaden trest, ale mal byť spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený (§ 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku),
- to, že rozhodnutie o uplatnených nárokoch poškodených na náhradu škody je v rozpore so zákonom, kde poukázal na to, že v tomto konaní mal byť ako obžalovaný spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený, a teda poškodení mali byť s ich nárokmi na náhradu škody odkázaní na civilný proces podľa ustanovenia § 288 odsek 3 Trestného poriadku a nie podľa ustanovenia § 288 odsek 1 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno f/ Trestného poriadku).

Zároveň sú v zmysle vyššie uvedeného dané dôvody na to, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku po doplnení dokazovania sám rozhodol tak, že podľa ustanovenia § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/, písmeno e/ a písmeno f/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č.k. 1T/75/2020-1012 zo dňa 19.07.2021 vo všetkých jeho výrokoch a podľa ustanovenia § 285 písmeno a/, písmeno b/ a písmeno c/ Trestného poriadku ho spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí, keďže v konaní nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je ako obžalovaný stíhaný, skutok nie je trestným činom a nebolo dokázané, že skutok spáchal, prípadne aby odvolací súd rozhodol v zmysle § 322 odsek 1 Trestného poriadku tak, že vec vracia Okresnému súdu Topoľčany, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania mal za to, že súd prvého stupňa pri prejednávaní veci postupoval zákonným spôsobom, vykonal všetky potrebné dôkazy za účelom náležitého zistenia skutku, pričom na základe zisteného skutkového stavu ustálil právnu kvalifikáciu zodpovedajúcu charakteru protiprávneho konania oboch obžalovaných. Čo sa týka uložených trestov, tieto mal za dostatočné a spravodlivé a z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie za primerané. Pokiaľ ide o výrok o treste napadnutého rozsudku, s poukazom na neuloženie trestu zákazu činnosti ani jednému z obžalovaných, pokladal v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa za nezákonný.

Obžalovaní, tak ako to konštatoval aj súd prvého stupňa závažným spôsobom porušili viacero právnych predpisov, v dôsledku čoho došlo k nehodovému deju. Súd vzhliadol príčinnú súvislosť medzi konaním oboch obžalovaných a následkom na zdraví poškodeného.

Z vykonaného dokazovania, najmä zo záverov znaleckého posudku Doc. R.. W. M., B., síce vyplýva, že aj poškodený sa v čase skutku dopustil porušenia bezpečnostných predpisov. Na strane druhej neuloženie trestu zákazu činnosti obžalovaným s poukazom na nenapraviteľný následok - smrť poškodeného, je podľa odvolateľa nezákonné. Pripustil, že je možné polemizovať o výške uloženého trestu zákazu činnosti, avšak v danom prípade, neuloženie tohto druhu trestu s tým, že sa súd prvého stupňa uspokojil iba s uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu vzhľadom na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaných, nemožno považovať za trest dostatočný a spravodlivý a už vôbec trest primeraný.

Taktiež s prihliadnutím na charakter prejednávaneho skutku a spôsobený následok namietal aj dĺžku skúšobnej doby podmieneného odsúdenia u oboch obžalovaných majúc za to, že i napriek ich doterajšej bezúhonnosti je neprimerane krátka.

Z uvedených dôvodov navrhol Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“), aby podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku zrušil výrok o treste u oboch obžalovaných a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaným podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona , za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona uloží trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorého výkon podmieniene odloží na skúšobnú dobu tri roky.

Obžalovanému W.. O. uloží podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti spojený s riadením a koordináciou prác na vysokozdvížnom vozíku na štyri roky.

Obžalovanému E. podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uloží trest zákazu činnosti spojený s prácou na vysokozdvížnom vozíku na štyri roky.

K odvolaniu okresného prokurátora sa písomne vyjadrili obaja obžalovaní prostredníctvom svojich obhajcov argumentujúc v nich najmä svojimi obhajobnými námietkami, v dôsledku ktorých mali odvolanie prokurátora za nedôvodné.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na písomných dôvodoch odvolania okresného prokurátora a navrhla o ňom rozhodnúť v zmysle písomného petitu jeho odvolania. Odvolanie obžalovaného W. E. navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného W. E. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa odvolával na písomné zdôvodnenie odvolania za obžalovaného, pričom zdôraznil vo vzťahu k znaleckému posudku znalca R.. N., že menovaný znalec v mnohých smeroch vychádzal len zo svojich domnienok, pričom ani na hlavnom pojednávaní tieto skutočnosti nevedel hodnoverným spôsobom ozrejmiť.

Odvolanie okresného prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný W. E. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že mu je ľúto toho čo sa stalo, necíti sa byť vinným.

Na otázky predsedníčky senátu uviedol, že:

- pokiaľ vo svojich výpovediach spomínal, že som vinkriminovaný deň čakal na pokyny vedúceho pracovníka, myslel tým W.. O.,
- pred nehodou pracoval u dotknutej spoločnosti na VZV (vysokozdvížny vozík) asi 15 rokov,
- bol preškolený, aj každý rok sú preškolený ohľadne BOZP, ako aj ďalších interných predpisov,
- nemohol vo svojom postavení odmietnuť danú prácu, magnetické pásy v inkriminovanom čase nemali, aktuálne ich majú k dispozícii, nemal za to, že ide o nebezpečnú konštrukciu,
- konštrukcia proti skĺznutiu bola riadne zabezpečená, aj v súčasnosti pracuje v spoločnosti D., ako vodič VZV.

S odvolaním prokurátora nesúhlasil.

Obhajkyňa obžalovaného W.. W. O. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odkazujúc na písomné vyjadrenie k odvolaniu okresného prokurátora navrhla ho ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný W.. W. O. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nesúhlasil s odvolaním prokurátora a pripojil sa k písomnému vyjadreniu svojej obhajkyne k tomuto odvolaniu.

Na otázku predsedníčky senátu uviedol, že naďalej pracuje na živnosť v spoločnosti D. na základe zmluvy už 14 rok.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania niektorého z dôvodov uvedených v podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci plnenia tejto svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd preskúmal všetky výroky napadnutého rozsudku, teda výroky o vine, o treste (a to aj vo vzťahu k odvolaniu okresného prokurátora v nepropsech obžalovaných), výrok o škode, proti ktorým odvolanie obžalovaného smerovalo a správnosť postupu konania týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúceho, a to aj v rozsahu zistenia prípadných, odvolaním obžalovaného a okresného prokurátora nevytýkaných chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného zákona (žiadne také, a to ani v konaní im predchádzajúcom, nezistiac).

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti a v jej rozsahu odvolací súd zistil, že v konaní predchádzajúcom týmto preskúmaným výrokom napadnutého rozsudku sa súd prvého stupňa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré by boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku).

Odvolací súd ďalej zistil, že dokazovaním vykonaným v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaných a o ukladanom im treste tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 2 odsek 10, odsek 11 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Z dôvodov vyššie uvedených, skutkové zistenia, ktoré mal súd prvého stupňa v prejednávanej veci za preukázané, podľa názoru odvolacieho súdu jednak vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, jednak súd prvého stupňa k nim dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda predovšetkým jednotlivo aj v ich súhrne, a nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré je v tomto smere v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré ako na správne poukazuje s tým, že odvolaním obžalovaného vytýkané nedostatky vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov súdom prvého stupňa odvolací súd nepovažuje ani za opodstatnené, ani za relevantné, pretože aj odvolací súd dospel k záveru, že vykonaním všetkých, v prejednávanej veci dostupných dôkazov ani ohľadne skutkových otázok uvedených v § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno e/ Trestného poriadku (či sa skutok stal, či má znaky trestného činu, kto ho spáchal a z akých pohnútok a aké sú jeho následky) nezostali žiadne také dôvodné pochybnosti, ktoré by opodstatňovali aplikáciu jedného z dvoch pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku (v ktorom je upravená prezumpcia neviny), ktorým je pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“ (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku).

Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku obsahuje aj nevyhnutne potrebné a relevantné právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného, aj na tieto odvolací súd ako na správne iba poukazuje, nepovažujúc ich (aj s prihliadnutím na to, že v písomných dôvodoch proti výroku o vine napadnutému rozsudku podaného odvolania obžalovaní ani v tomto smere neuviedol žiadne, správnosť právnych úvah súdu prvého stupňa spochybňujúce relevantné skutočnosti alebo okolnosti) za potrebné ani doplniť, ani spresniť (§ 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona), iba s poukazom na právne úvahy obsiahnuté v odôvodnení odvolania obžalovaného uviesť, že aj podľa jeho názoru obžalovaný v prejednávanej veci naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h/ Trestného zákona a to nielen po objektívnej, ale aj subjektívnej stránke (minimálne vo forme nevedomej nedbanlivosti podľa § 16 písmeno b/ Trestného zákona) a to tým, že inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.

Odvolací súd pre zdôraznenie správnosti skutkových zistení a právnych záverov v otázke viny obžalovaného, a tým aj vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného upriamuje pozornosť na súhrn nezaujatých a zákonných dôkazov získaných v rámci predmetného konania, a to predovšetkým na :

- znalecký posudok R.. N. z odboru strojárstva, pribratého do konania za účelom technického posúdenia príčin zošmyknutia bremena z lyží vysokozdvížneho vozíka (ďalej len ZVZ).

Zo záverov tohto znalca jednoznačne vyplynulo, že konštrukcia horskej dráhy na lyžinách VZV nebola nijakým spôsobom zabezpečená proti zošmyknutiu. Mali byť použité tzv. magnetické návleky na lyžiny VZV, ktoré by zabránili sklúznutiu konštrukcie, čo evidentne neboli, ktorú skutočnosť na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu potvrdil aj sám obžalovaný W. E. s tým, že až po nehodovom deji boli zakúpené. Potvrdil, tiež, že si nemohol dovoliť odmietnuť výkon konkrétnej práce.

Znalec tiež potvrdil, že lyžiny neboli rovnocenne zaťažené, každá bola zaťažená inou hmotnosťou;

-znalecký posudok z OBOZP R.. M. , z ktorého bolo preukázané, že k úrazu poškodeného došlo v dôsledku zavineného konania, a to porušením viacerých všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Znalec konštatoval, že jednak došlo k hrubému porušeniu požiadavky, podľa ktorej pod bremenom (časťou horskej dráhy) sa nesmie nikto nachádzať. Porušením bolo aj to, že časť horskej dráhy nebola žiadnym spôsobom zaistená proti zošmyknutiu z lyží VZV, pričom bolo zarážajúce, že uvedené porušenia sa udiali v prítomnosti vedúceho zamestnanca spoločnosti W.. W. O..

Potvrdil, že k pracovnému úrazu došlo nesprávnou, respektíve nebezpečnou činnosťou všetkých štyroch zamestnancov spoločnosti (vrátane W. E. a W.. W. O.).

Mal za to, že s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou by sa nehodový dej nestal, ak by vodič VZV nezdvihol nezabezpečenú konštrukciu horskej dráhy, aby sa na ňu mohla namontovať prepravná konštrukcia, a ak by sa poškodený nenachádzal pod bremenom, čo je prísne zakázané, z protokolu inšpektorátu práce Nitra z 05.04.2019 vyplynulo, že W.. W. O., bola osoba riadiaca proces vyvážania (SZČO).

Inšpektorát konštatoval, že bremeno na lyžinách VZV nebolo nijakým spôsobom zabezpečené proti sklúznutiu. W.. O. a E. pred manipuláciou s bremenom iba odhadli jeho ťažisko;

-zo správy o šetrení príčin a okolností vzniku pracovného úrazu poškodeného z (z 22.11.2018) vyplynulo, že podľa výpovedí pracovníkov bol pri premiestňovaní dráhy z nezistených dôvodov prítomný aj poškodený, ktorá bol podľa výpovede vedúceho výrobnéj prevádzky R.. W. poverený inou prácou na inom pracovisku.

Vodič O. W. E. aj keď ide o skúseného vodiča, si zrejme neuvedomoval svoju povinnosť vyplývajúcu zo všeobecne platných interných noriem spoločnosti a z STN a nezastavil včas manipuláciu s bremenom v čase, keď sa v nebezpečnom priestore nachádzala nesprávna osoba.

Za rozhodujúcu príčinu pracovného úrazu mali, že sa poškodený svojvoľne zdržiaval v ohrozenom manipulačnom priestore dráhy,

ktoré dôkazy napokon v spojitosti s ďalšími dôkazmi tak svedeckými výpoveďami ako aj listinnými dôkazmi vytvárali nepochybné dostatočne silnú dôkaznú situáciu v neprospech obžalovaného.

Vo vzťahu k námietke obžalovaného ohľadne nezákonnosti znaleckých posudkov R.. N. a R.. M. z dôvodu, že tieto boli vypracované pred vznesením obvinenia odvolací súd podotýka, že skutočnosť, že

znalecké posudky boli vypracované po začatí trestného stíhania avšak pred vznesením obvinenia, ich nediskvalifikuje a nemožno ich mať z tohto pohľadu ani za nezákonné. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na rozhodnutie NS SR uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR 2/2020, ďalej uznesenie NS SR 3Tdo 16/2014 z 23.07.2014, rozsudok NS SR 2Tdo 25/2011 z 16.08.2011.

Odvolací súd zhrnúc vyššie uvedené považuje za potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa dôsledne postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k takým procesným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, najmä pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok ustálený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku stal spôsobom tam popísaným, a že ho spáchal i obžalovaný.

Treba zdôrazniť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, na ktoré sa v plnom rozsahu v ďalšom len odvoláva.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku je súladné s požiadavkami ustanovenia § 168 Trestného poriadku, preto ani v tomto smere neobstojí námietka obžalovaného o jeho arbitrárnosti.

Treba však uviesť, že po vyššie uvedenom zákone zodpovedajúcom a vykonanými dôkazmi opodstatnenom právnom posúdení v prejednávanej veci zažalovaného skutku súd prvého stupňa pochybil, keď pri ukladaní hlavného trestu obžalovaným, a to trestu odňatia slobody s jeho podmienčným odkladom na skúšobnú dobu, zároveň im neuložil aj vedľajší trest, a to trest zákazu činnosti v súvislosti s výkonom ich činnosti v dôsledku ktorej došlo ich nedbanlivostným konaním k nehodovému deju so smrteľným následkom, pričom nepochybne medzi nedbanlivostným konaním obžalovaných a spôsobeným následkom na zdraví poškodeného je bezprostredná príčinná súvislosť. Preto s argumentačnými námietkami okresného prokurátora vo vzťahu k neuloženiu trestu zákazu činnosti obžalovaným sa aj odvolací súd plne stotožňuje a prisvedčuje im.

Naopak odvolací súd sa nestotožnil s požiadavkou okresného prokurátora sprísniť skúšobnú dobu podmienčného odsúdenia odvolávajúc sa na charakter prejednávaneho skutku a spôsobený následok. Okresný prokurátor v tejto súvislosti opomenul spomenúť výrazný podiel spoluviny na spôsobenom následku zo strany poškodeného, na ktorú skutočnosť bolo potrebné reflektovať pri ukladaní hlavného trestu obžalovaným, teda aj vo vzťahu k určenie primeranej dĺžky skúšobnej doby. Taktiež bolo potrebné prihliadnuť na doposiaľ bezúhonný život obžalovaných (viď register trestov) a skutočnosť, že u spoločnosti D. s.r.o., ktorej sú dlhoročnými zamestnancami si vykonávali svoju prácu zodpovedne, na ich osoby neboli zistené žiadne negatívne poznatky v súvislosti s výkonom ich práce.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v rozsahu vyplývajúcom mu z ustanovenia § 317 odsek 1 veta posledná, odsek 2 Trestného poriadku odvolací súd zistil vo výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku chybu, ktorej sa súd prvého stupňa dopustil, keď v zjavnom rozpore s ustanovením § 420 odsek 2 Občianskeho zákonníka poškodeným uplatnenie ich nároku na náhradu škody spôsobenej im trestným činom v adhéznom trestnom konaní v prejednávanej veci voči obžalovaným podľa § 46 odsek 3 Trestného poriadku umožnil a napadnutým rozsudkom dokonca o ich nárokoch rozhodol (i keď postupom podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku), a to napriek evidentnej absencii hmotnoprávnej pasívnej legitímácie obžalovaných. Obžalovaní škodu súvisiacu s ujmom na zdraví poškodeným totiž zrejme spôsobili pri výkone svojej práce, ako zamestnanci spoločnosti D. s.r.o. so sídlom v G., a preto bola spôsobená škoda touto právnickou osobou a obžalovaní za ňu sami (s výnimkou prípadného následného regresného vzťahu k tomuto svojmu zamestnávateľovi) nezodpovedajú.

Vo vzťahu k obžalovanému W. W. O., ktorý pracoval u dotknutej spoločnosti ako živnostník, je potrebné uviesť, že so spoločnosťou D. má uzavretú zmluvu z 20.12.2013 o vykonaní prác, ktorej predmetom je poradenská, riadiaca a organizačná činnosť v oblasti výroby oceľových konštrukcií. Na základe uvedenej zmluvy má právo spoločnosť ukladať mu pracovné úlohy, zabezpečiť organizáciu práce a dozor nad výkonom práce.

V ustanovení odseku 2 § 420 Občianskeho zákonníka je vyjadrená zásada, že pokiaľ niekto spôsobí škodu pri vykonávaní činnosti, ktorú vykonáva pre inú osobu, nezodpovedá za túto škodu sám, ale za ňu zodpovedá ten, za koho túto činnosť vykonával. Vzťahuje sa to na prípady, keď zamestnanec pri vykonávaní činnosti v rámci svojich pracovnoprávných povinností spôsobí škodu tretej osobe. V takomto prípade za škodu zodpovedá jeho zamestnávateľ, a to bez ohľadu na to, či je zamestnávateľ právnickou osobou alebo fyzickou osobou (podľa pôvodného znenia § 421 pred rokom 1991 to platilo len vo vzťahu pracovníka k organizácii).

Terajšie znenie odseku 2 je formulované oveľa širšie ako pôvodné znenie, pretože v odseku 2 sa ustanovuje, že škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ak bola spôsobená pri ich činnosti tými osobami, ktoré na túto činnosť použili. Použitie týchto osôb sa uskutočňuje spravidla na základe pracovnoprávného pomeru. Formulácia Občianskeho zákonníka je však taká široká, že postihuje aj prípady, keď niekto koná v prospech právnickej osoby alebo fyzickej osoby na základe iného právneho pomeru než pracovnoprávného, čo je aj prípad obžalovaného W. W. O..

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, písmeno f/ Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:

- ak je uložený trest neprimeraný,
- ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 324 Trestného poriadku, ak je dôvod, na základe ktorého rozhodol odvolací súd v prospech niektorého obžalovaného, na prospech aj ďalšiemu spoluobžalovanému alebo zúčastnenej osobe, ktorá nepodala odvolanie, rozhodne odvolací súd vždy aj v ich prospech. Rovnako rozhodne v prospech obžalovaného, ktorému je na prospech dôvod, na ktorého základe rozhodol v prospech zúčastnenej osoby.

Keďže odvolací súd zistil vyššie uvedené dôvody, podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, písmeno f/, odsek 3 Trestného poriadku, na podklade odvolaní obžalovaného W. E. a okresného prokurátora a tiež na podklade odvolania obžalovaného W. E. aj dôvod podľa §324 vo vzťahu k obžalovanému W. W. O. čo do výroku o náhrade škody, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody.

Odvolací súd vo vzťahu k uloženiu sa majúcemu trestu obžalovaným sa stotožnil so zistením poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistením žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona u oboch obžalovaných, vychádzajúc z odpisu registra trestov, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, vychádzajúc z takto upravenej trestnej sadzby (zníženie dolnej hranice o jednu tretinu, vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností) podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona v rozmedzí 2 roky až 4 roky uložil obom obžalovaným zhodne trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého im podmienene odložil s určením skúšobnej doby 18 mesiacov a zároveň obom obžalovaným uložil aj trest zákazu činnosti precizovaný vo výroku o treste tohto rozsudku, ktorú kombináciu trestov odvolací súd považoval za zodpovedajúcu všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, zistenú jednu poľahčujúcu okolnosť, osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosti ich nápravy, podiel spoluviny poškodeného na vzniklom následku) a preto spôsobilé na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 0:3.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.